

Štvrtok 16. júna 2016

Text: L 15, 11 – 32

¹¹A hovoril ďalej: Jeden človek mal dvoch synov. ¹²Mladší z nich povedal otcovi: Otče, daj mi podiel z majetku, ktorý mi patrí. A (otec) rozdelil im majetok. ¹³Po nemnohých dňoch zobral mladší syn všetko, odsťahoval sa do ďalekej krajiny a tam v hýrení premrhal si imanie. ¹⁴Keď už všetko premrhal, nastal v tom kraji veľký hlad a on začal núdzu trpieť. ¹⁵Išiel teda a uchytil sa u jedného z občanov toho kraja, a ten ho poslal na pole svine pást'. ¹⁶I žiadal si naplniť brucho odpadkami, ktoré žrali svine, ale nik mu nedal. ¹⁷Vtedy vstúpil do seba a povedal si: Koľko ná denníkov má hojnosť chleba u môjho otca, a ja tu hyniem hladom. ¹⁸Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i proti tebe ¹⁹a nie som viac hoden menovať sa твоjím synom; prijmi ma ako jedného z ná denníkov. ²⁰I vstal a šiel k otcovi. Keď bol ešte ďaleko, uvidel ho otec, zľutoval sa, pribehol, padol mu okolo krku a vybozkával ho. ²¹A syn mu povedal: Otče, zhrešil som proti nebu a proti tebe a nie som viac hoden menovať sa твоjím synom. ²²Ale otec rozkázal sluhom: Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho; dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy; ²³potom vezmite vykŕmené teľa, zabite ho a jedzte a veselme sa. ²⁴Lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa. A začali sa veseliť. ²⁵Starší syn bol na poli. Keď sa vracal a približoval k domu, počul hudbu a tanec. ²⁶I zavolať si jedného zo sluhov a vyzvedal sa, čo je to. ²⁷A ten mu povedal: Prišiel ti brat a otec zabil vykŕmené teľa, že ho dostal zdravého. ²⁸Nato sa tento nahneval a nechcel vojsť. Ale otec vyšiel a prehovárал ho. ²⁹On však odpovedal otcovi: Pozri, koľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvojho rozkazu, ale nikdy si mi nedal ani kozliatko, aby som sa poveselil s priateľmi; ³⁰keď však prišiel tento tvoj syn, ktorý ti prehýril majetok s neviestkami, zabil si mu vykŕmené teľa. ³¹Ale otec mu povedal: Diet'a moje, ty si vždy so mnou, a všetko, čo mám, je tvoje; ³²ale patrilo sa nám veseliť a radovať. Lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa.

Piesne: ES č. 548, 554

Zamyslenie nad Božím slovom:

Podobenstvo o stratenom synovi všetci veľmi dobre poznáme. Jeho poslanstvo o všetko odpúšťajúcej Božej milosti nás teší; vedomie, že Otec nebeský nás čaká a otvára nám dvere, kedykoľvek na ne zaklopeme, nás povzbudzuje; a obraz otca, ktorý otvára náruč svojmu stratenému synovi, nás až dojíma. Naozaj je úžasné vrátiť sa domov a nájsť prijatie, lásku a odpustenie. Dobré sa nám to všetko počúva, keď si predstavíme samých seba v úlohe strateného syna, ktorý si robil, čo chcel, a potom sa vrátil, a všetko mu bolo odpustené. Naše svedomie utiňuje nesprávna myšlienka, že si aj my môžeme robiť, čo chceme, a Boh nám to odpustí. Napokon prichádzame k mylnému záveru, že postavenie onoho strateného syna nebolo vlastne až také zlé, a prehládame pritom okamih pokánia, v ktorom tento hriešnik najprv otcovi priznal svoju chybu slovami: „*Otče, zhrešil som...*“ Toto je to, čo my vo svojom egoizme často nedokážeme. Život nás však neraz postaví do inej pozície – do pozície otca. To je vtedy, keď nám niekto niečo vytkne, keď nami pohrdne, urazí nás, keď nám nejakým spôsobom ublíži. Otcovi z podobenstva jeho stratený syn predsa tiež najprv ublížil. Pohrdol jeho otcovskou starostlivosťou, chcel vziať život do vlastných rúk, dokonca si vopred vypýtal dedičstvo. Rovnako tak ubližujeme my nášmu nebeskému Otcovi. A predsa On – rovnako ako ten otec z nášho príbehu – roztvára náruč, aby strateného syna prijal, odpustil mu a privinul si ho na hrud'. Stojí Ho to isté úsilie, ale dokáže to, pretože v Jeho srdci je odpúšťajúca láska. Dokážeme to aj my? Dokážeme roztvoriť náruč a privinúť si na hrud' toho, kto nám predtým ublížil? Neprevláda v nás urazená samol'ubosť, hrdosť či túžba odplatiť urážku? Nestáva sa nám, že pokus o zmierenie ignorujeme, slová ospravedlnenia odmietame a naša náruč ostáva pevne zatvorená? Otec nebeský nás miluje, a preto nám odpúšťa a prijíma nás. Písmo hovorí, že máme

byť takí, aký je náš Otec nebeský, teda aj my máme milovať blížnych a s láskou im roztvárať náruč, ak nám aj ublížili, keď chcú vzťah s nami obnoviť. Neváhajme a roztvorme v láske náruč, aby sme naplnili obsah tohto posolstva, a ak je to v našej moci, aby sme získali späť stratený vzťah, partnera, dieťa či priateľa. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, Ty si nás tak miloval, že si svoj život položil za nás. Nehľadel si na to, ako Ťa urážajú, ako sa Ti posmievať, ako Ťa Tvoji verní opustili. Aj dnes nás takto miluješ, hoci na Teba často zabúdame. Nauč nás, prosíme, takej láske, aby sme aj my milovali svojich blížnych láskou, na ktorú by mohli spomínať, aj keď tu už nebudeme. Amen.

Mgr. Štefan Kiss, evanjelický a. v. farár, tajomník pre vzdelávanie a misiu, Generálny biskupský úrad ECAV na Slovensku